

się, iż na czynną pomoc któregośkolwiek z mocarstw nie można rachować, mimo to wrzenie umysłowe, wywołane w Serbii niesumiennej agitacją szowinistyczną, nie rokuje aby kraj ten odrazu powrócił do stosunków normalnych i to tem więcej, że bandy ochotnicze serbskie mogą na terytorium bośniackim rozpocząć swą działalność, choćby oficjalna Serbia wyrzekła się wszelkich z nimi stosunków.

Dalej znów wewnętrzna sytuacja Serbii jest tego rodzaju, że grozi tam wybuch rewolucyjnej przebiegu dynastji Karageorgiewiczów, która zachowaniem się ks. Jerzego została gruntownie skompromitowana w oczach Serbów i całego świata. Zrzeczenie się praw do tronu ze strony tego operetkowego księcia, z jednej strony ułatwiło zadanie partji pokojowej, lecz z drugiej — powiększyło wewnętrzny zamęt serbski, który prawdopodobnie będzie powodem, że mocarstwa powierzą Austro-Węgrom mandat zrobienia jakiegoś porządku w tym nieszczęsnym kraiku. W każdym razie na całej tej zawierusze, grożącej od kilku miesięcy wybuchem

Echa wojenne: Posiedzenie Skupczyny serbskiej, na którym uchwalono nadzwyczajne kredyty wojenne.

Echa wojenne: Generał piechoty Vareszanin czyni przegląd kompanii honorowej na dworcu kolejowym w Sarajewie.

Echa wojenne: Most na rzece Sawie.

wojny, najgorzej wyszła nasza monarchia, wydawszy miliony na utrzymanie pogotowia wojennego, a nie mając wzamian nadziei otrzymania jakichś pozytywnych korzyści.

Ryciny nasze ilustrują rozmaite aktualne momenty obecnej sytuacji. I tak, помещаемy portrety: niefortunnego władcy Serbii, króla Piotra, który jest